

Abudiyya - vokale volksmuziek, gebaseerd op een kwatrijn, waarvan de laatste regel steeds op 'yah' eindigt. Geliefd zijn thema's als verwijt, verdriet, lif, enthousiasme, liefde en droevenis.

De belangrijkste dans uit het Rifi-repertoire is de **Saz**, de zwaarddans uit de bedoeïnen-traditie. Twee mannen voeren de dans uit onder toezien van enige scheidsrechters. De **Saz**, die begeleidt wordt door hobo, grote trom en twee keteltrommen, begint langzaam, zonder vast ritme. De zwaardvechters begroeten publiek en scheidsrechters. In de tweede fase van de dans begeleidt de muziek het gevecht ritmisch. Het komt tot een climax, waarin de **Saz** een bijna realistisch karakter krijgt.

Cairo Takht-ensemble Cairo Wasla-ensemble

Klassieke muziek uit Egypte

Cairo Takht-ensemble

Rofael Hannah Rofael	_____	Qanun (cither)
Abdulhamid Abdulghaffar	_____	Nay (fluit)
Ahmed Shafiq Abu-Oaf	_____	'Oud (luit), Kamanga (viool), leider
Muhsen Kamel Mahmud	_____	Tablah (vaastrommel) / Riq (tamboerijn)
Ahmed Sami	_____	'Oud (luit) / Zang

Aangevuld met de volgende musici zal een Wasla worden uitgevoerd:

Ra'fat Asheich	_____	Zang
George Michel	_____	'Oud
Ahlam Ahmed Mahmud	_____	Zang
Ali Abbas Mabruk	_____	Zang

De Caïro-traditie wordt in het Holland Festival ten gehore gebracht door een **Takht**-ensemble dat zijn naam ontleent aan de sofa waarop de musici vroeger gezamenlijk plaatsnamen. Dit ensemble bestaat uit luit(**'oud**); viool(**kamanga**); cither(**qanun**); bamboe fluit(**nay**); tamboerijn/vaastrommel, en zang.

Het klassieke Takht-repertoire omvat de **Taqsim**, de solo-improvisatie, en voorts diverse collectief gespeelde compositie-vormen.

Een keuze zal gemaakt worden uit de **Samai Ti'il**, **Bashraf** (beide van Turkse oorsprong) en de **Tahmilah**.

Samai en Bashraf bestaan uit drie tot vier secties(**ghana**), die telkens door een ritornel(**taslim**) afgesloten worden. De Tahmilah heeft een terugkerend kernthema dat collectief wordt gespeeld, met daartussen steeds solo-improvisaties door de melodie-instrumenten van de Takht in de vorm van parafrasen over het thema.

Daarnaast zal ook de vokale improvisatie **Layali**, op basis van de woorden **Ya Leli**, **Ya Ayni** (Mijn Nacht, Mijn Oog) te horen zijn.

Het Takht-ensemble wordt in een drietal concerten met een aantal vokalisten uitgebreid voor een uitvoering van de **Waslah**, de Egyptische muzieksuite. Deze suite is een aaneenschakeling van instrumentale en vokale improvisaties en composities volgens een vast plan, gebaseerd op één maqam. Doorgaans is het schema als volgt:

Taqsim, **Samai**, **Muwashshah** (in koor of door solist/koor gezongen couplet/refreinlied in het klassiek-Arabisch, van Andalusische oorsprong), soms weer een **Samai**, **Layali**, met als hoogtepunt een uitvoering van de **Dor**, de belangrijkste vokale kunstvorm van Egypte, die in de landstaal wordt gezongen.

De Dor, in de 19e eeuw ontstaan en grotendeels een Egyptische synthese van Layali en Muwashshah, bestaat uit twee gedeelten. Het eerste deel, **madhab**, heeft doorgaans een A-B-A vorm waarin de verschillende thema's geëxposeerd worden. In het tweede deel is ruimte voor improvisatie en 'modulatie' en vindt virtuoze wisselzang tussen zanger en koor plaats, een techniek die **hank** wordt genoemd.

De Egyptische ensembles staan onder leiding van **Ahmed Shafiq Abu-Oaf**, directeur van het Instituut v. Arabische muziek te Caïro en president van het Higher Musical Committee, een na de Revolutie van 1952 ingesteld comité ter bevordering van de Arabische muziekpraktijk.

Ahlam Ahmed Mahmud